

[Frandsen.]

muligt. Jeg tror simpelt hen ikke, vi kan nå at gennemføre dette store kompleks omkring økonomisk demokrati, indeholdende bl. a. en fond. Derfor mener vi i SF, at det er nødvendigt, at man tager det i den nævnte rækkefølge og altså venter med en fondsdannelse til næste folketingssamling. Men det afhænger naturligvis af, hvordan det går i de forhandlinger, der kommer. På nuværende tidspunkt må vi altså sige, at vi foretrækker denne rækkefølge, som vi tidligere har givet udtryk for det, også under den pressekonference, hvor vi forelagde vores forslag før jul.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Det er nu synd for statsministeren, at statsministeren ikke kunne høre det svar, hr. Frandsen kom med. Men udenrigsministeren er jo en dygtig referent, så det går forhåbentlig videre, med de virkninger af politisk art det nu kan have — og navnlig af saglig art, for det var jo meget fornuftigt sagt med hensyn til proceduren.

Jeg skal ikke gå ind på de samtaler, udenrigsministeren og jeg har haft om tidspunktet; jeg forstod, statsministeren i hvert fald kunne have været her kl. 14.45, og så kunne vi jo have klaret noget af det, men det forstår jeg altså heller ikke kan lade sig gøre. Jeg er bekendt med, at statsministeren skulle holde en tale i går, men jeg går jo ikke rundt og har kendskab til statsministerens lommebøger eller dagbøger eller mødeplaner; jeg kender folketingets mødeplan, og det er altså den, jeg har at rette mig efter.

Om man er til stede i folketinget, det kan jo somme tider afhænge af ens vurdering af sagens vigtighed. Jeg synes, at spørgsmålet om pressefriheden er noget meget vigtigt. Det svar, udenrigsministeren henviser til at statsministeren har givet ved en anden lejlighed, var et meget dårligt svar. Derfor havde jeg håbet, at statsministeren kunne have givet et bedre svar i dag. Jeg ville altså komme ham til hjælp ved at give ham den mulighed for at give et godt svar over for folketinget.

Hele problemkomplekset omkring medindflydelse og økonomisk demokrati synes jeg efter de politiske bemærkninger, der nu er blevet fremsat af hr. Frandsen, og i be-

tragtning af alle de taler, statsministeren har holdt i den sidste tid, altså også måtte have interesse. Jeg synes faktisk, noget af det kunne være så betydningsfuldt og vigtigt, når spørgsmålet er rejst i folketinget, at der ville være grundlag for, at statsministeren benyttede forretningsordenens § 19, stk. 3, til at give en redegørelse i spørgsmålet om pressefrihed.

Spørgsmålet om økonomisk demokrati er det jo muligt vi vender tilbage til på anden måde. Hr. Frandsen har altså ikke opfordret til, at der kommer et lovforslag. Men jeg vil være betænkelig ved, at svaret fra statsministeren angående overenskomstforhandlingerne skal udsættes, så jeg håber, statsministeren vil benytte sig af den mulighed, han har til at give en redegørelse vedrørende de spørgsmål, jeg har rejst her i tinget. Jeg ved da godt — og det gør statsministeren jo brug af — at man kan udtale sig så mange andre steder end i folketinget, men ikke mindst den højtærede formands tilstedeværelse i stolen minder mig altid om, at vi har haft en mand her i landet, der hed Hørup, som sagde: „Ingen over og ingen ved siden af folketinget.“

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg har lige en kort bemærkning til hr. Ninn-Hansen, som finder, at statsministeren bør være her i salen, når så vigtige spørgsmål behandles som dem, vi nu taler om. Jeg vil bare heroverfor sige, at ingen kunne vel regne med, heller ikke statsministeren, at vi i dag faktisk skulle have en første behandling af et lovforslag, som endnu ikke er fremsat i folketinget.

Den fg. statsminister (K. B. Andersen): Jeg vil blot takke hr. Ninn-Hansen, fordi han anerkendte min evne til at gengive og referere; det er meget værdifuldt for en minister at få den anerkendelse fra en ledende skikkelse i oppositionen.

Vedrørende tidspunktet for gennemførelsen af forslaget om økonomisk demokrati må jeg sige, at med den virkelige interesse, der vises forslaget fra begge de to folkepartier — vi er vel folkepartier alle fem, men to mener at måtte have det med i navnet, for at man ikke skal være i tvivl — er jeg i alt fald ret optimistisk.